

دانشگاه شهیدان

پردیس شهیدان پاکنژاد یزد

کارنمای معلمی

رشته :

آموزش ابتدایی : گروه ۱

دوره کارشناسی پیوسته

استاد راهنما :

جناب آقای دکتر محمود زارع جمال آبادی

دانشجو:

امیرمحمد کمالیان

تیر ۱۴۰۳

الحق في
الدين
والعقل

تاییدیه استاد راهنما و دانشجو معلم

این گزارش حاصل تلاش و تجارب کسب شده آقای امیرمحمد کمالیان در طول دوره کارشناسی رشته آموزش ابتدایی بوده و مورد تایید اینجانب می باشد و نمره را اخذ نموده است.

دکتر محمود زارع جمالی

تاریخ و امضاء

اینجانب امیرمحمد کمالیان دانشجو معلم دوره کارشناسی پیوسته رشته آموزش ابتدایی ، ورودی سال ۹۹ ، به شماره دانشجویی ۹۹۲۱۱۱۹۷۶۰ بدین وسیله متعذ می شوم :

۱- کارنمای معلمی تهیه شده حاصل تلاش تجارب و ایده های در طول تحصیل دوره ی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان بوده و شخصا به رشته تحریر درآوردم.

۲- چنانچه در هر مقطع زمانی خلاف موارد فوق ثابت شود، عواقب ناشی از آن را می پذیرم و پردیس / واحدهای تابعه دانشگاه فرهنگیان مجاز است با اینجانب مطابق ضوابط و مقررات رفتار نموده و هیچگونه ادعایی نخواهم داشت.

امیرمحمد کمالیان

تاریخ و امضاء

تقدیم نامه

به نام خداوند بخشنده مهربان با درود فراوان بر پیامبر رحمت و مهربانی حضرت محمد (ص)،

در این فرصت مبارک، ابتدا سپاسگزار خداوند بزرگ هستم که با لطف بی‌کران خود مرا در این مسیر پر پیچ و خم علم و دانش یاری نمود. این پروژه نتیجه تلاش‌های خستگی‌ناپذیر و عشقم به دانش و پیشرفت است و آن را به همه کسانی که در این مسیر همراهم بوده‌اند تقدیم می‌کنم.

نقش استاد در زندگی هر دانشجو همچون مشعلی فروزان است که مسیر تاریک علم را روشن می‌سازد. استادان عزیز با دانش و تجربه‌های گرانبهای خود ما را به سوی قله‌های رفیع دانش هدایت می‌کنند و از هیچ کوششی دریغ نمی‌ورزند. جایگاه آنان در جامعه بسیار ارزشمند و قابل تقدیر است.

در این راه طولانی و پرچالش، از پدر و مادر عزیزم که با مهر و محبت بی‌پایان و حمایت‌های بی‌دریغ خود همواره همراهم بوده‌اند، تشکر می‌کنم. دعای خیر و محبت آنان همیشه پشتیبان من بوده و هست. از صمیم قلب برای آنان آرزوی سلامتی و شادی دارم.

در نهایت، از استاد ارجمندم جناب آقای دکتر محمود زارع که با دانش وسیع و راهنمایی‌های دلسوزانه خود همواره مشوق و راهنمای من بوده‌اند، کمال تشکر و قدردانی را دارم. ایشان با حوصله و دقت فراوان، مسیر پیشرفت علمی‌ام را هموار نموده و در تمامی مراحل به من یاری رسانده‌اند. بدون شک، موفقیت‌های حاصل شده بدون همراهی و حمایت‌های بی‌دریغ ایشان ممکن نبود.

با نهایت احترام و قدردانی، امیرمحمد کمالیان

در این مقاله قصد دارم تجربیات و دانش خود را در زمینه آموزش ابتدایی با شما به اشتراک بگذارم. مسیر آموزش همچون نوری در قلب من می‌درخشد و در راه رشد و توسعه دانش‌آموزان می‌تابد. با استفاده از ابزاری ساده مثل قلم، به روح و جان دانش‌آموزان وارد می‌شویم و به همین دلیل عنوان "از قلم تا قلب" را برای خودم انتخاب کرده‌ام.

باعث افتخار من است که این شغل پراهمیت و دوست‌داشتنی را دارم و امیدوارم لیاقت آن را نیز داشته باشم. درست است که کوتاهی‌های زیادی در مقابل این شغل می‌شود، اما این حرفه آنچنان منزلتی به انسان می‌دهد که از تمامی کارها و فعالیت‌های دیگر با ارزش‌تر است. معلمی تنها یک شغل نیست؛ معلمی عشق است، دوست داشتن است، بزرگ کردن کودکانی است که در آینده جامعه ما را تشکیل خواهند داد و هر کدام از آن‌ها ممکن است رئیس‌جمهور، وزیر، پزشک، مهندس و ... این سرزمین شوند.

امیدوارم در این مسیر موفق باشم و به گونه‌ای این کار را ادامه بدهم که وقتی سن و سالی از من گذشت و به گذشته نگاه کردم، افسوس نخورم که چرا با دانش‌آموزم به این شکل صحبت کردم یا چرا این مطلب را اشتباه گفتم. می‌خواهم به گونه‌ای تدریس کنم که حتی اگر شده یک دانش‌آموز را متحول کنم و او را در مسیر درست قرار بدهم. آن‌ها را دوست داشته باشم و در آینده وقتی مرا می‌بینند، درباره موفقیت‌های خودشان بگویند تا من هم بدانم که کارم نتیجه‌بخش بوده است.

تمام تلاشم را خواهم کرد تا معلم بهتری بشوم و سال به سال پیشرفت کنم و کارآمدتر شوم، زیرا می‌دانم که معلمی آرزوی بسیاری از انسان‌هاست و به آن افتخار می‌کنم.

چکیده

هنگامی که به این داستان وارد می‌شوید، به همراه من، یک دانشجو معلم، به سفر چهار ساله‌ای می‌روید که در آن تجربیات و خاطراتم را بازگو می‌کنم. در این مقاله، ابتدا به مرور تجربیات و خاطراتم از ورود به دانشگاه فرهنگیان می‌پردازم و سپس مراحل مختلف این سفر آموزشی را توضیح می‌دهم. این مراحل شامل گذر از دوره‌های آموزشی مختلف، کارورزی در مدارس، ارزیابی عملکرد و در نهایت تدوین پروژه پایانی است. در هر مرحله، چالش‌ها و دستاوردهای خاص آن را بررسی کرده و به سطوح سه‌گانه شایستگی (دانشی، مهارتی و نگرشی) اشاره می‌کنم که در طول این دوره به آن‌ها دست یافته‌ام.

در این دوره چهار ساله، از بسیاری از اوج‌ها و فرودها گذشته‌ام و خلاصه‌ای از این سفر را در این پروژه جمع‌آوری کرده‌ام. در ابتدای این داستان، نگاهی به گذشته خود دارم که دانستن همین اطلاعات، در ادامه فرآیند این پروژه اثرگذار است و درک و فهم خواننده را بالاتر می‌برد. امید است که این مقاله برای اساتید، دانشجومعلم‌ان تازه وارد و کسانی که علاقه به تحصیل در دانشگاه فرهنگیان را دارند، راه‌گشا و موثر باشد و با چالش‌های دانشجو معلم بودن آشنا شوند.

کلمات کلیدی:

دانشجو معلم، دانشگاه فرهنگیان، تدریس، مدیریت کلاس

۳	تاییدیه استاد راهنما و دانشجو معلم
۴	تقدیم نامه
۵	پیشگفتار
۶	چکیده
۶	کلمات کلیدی:
۷	فهرست
۸	مقدمه
۱۰	فصل ۱ : شرح تجارب تحصیلی در دوره آموزشی تربیت معلم
۱۰	انتظارات اولیه
۱۱	تجارب زیسته
۱۲	تحلیل از رخداد‌های واقع شده در فرایند تحصیل
۱۴	تصمیمات اتخاذ شده و اعمال به انجام رسیده
۱۵	آنچه شنیده شده: دانش ارائه شده
۱۶	آنچه پذیرفته شده است (دانش مورد مقبول)
۱۸	فصل ۲ : تشریح معلمی کردن خود در آینده
۱۸	چگونگی معلمی کردن
۲۰	باورهای یادگیری و آموزش
۲۱	اصول و نظریه‌های مبنایی برای معلمی کردن
۲۲	آرمان‌های معلمی من
۲۳	چالش‌های معلمی در موقعیت‌های واقعی
۲۴	چگونگی مواجهه با چالش‌های معلمی در موقعیت عمل
۲۶	فصل ۳ : تعهدات حرفه‌ای دانشجو معلم
۲۷	منابع

مقدمه

اینجانب امیرمحمد کمالیان، متولد دی ماه ۱۳۸۰، دانشجوی دوره کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان شهید پاکنژاد یزد هستم. تحصیلات ابتدایی خود را در مدرسه شهید احمدی روستای شمسی رستاق گذراندم و این نقطه شروع علاقه من به معلمی و انگیزه برای تدریس بود.

در آن دوران، معلمان مدرسه با شیوه‌های متفاوت تدریس و رفتارهای گوناگون، الگوهای متنوعی را پیش روی ما می‌گذاشتند. برخی با خلق و خوی مهربان و صبور، انگیزه یادگیری را در دل ما زنده می‌کردند، در حالی که برخی دیگر با رفتاری سرد و بی‌تفاوت، گاه موجب دلسردی ما می‌شدند. اما در میان همه آن‌ها، یکی از معلمان به‌خصوص (خانم حجتی)، نقش ویژه‌ای در شکل‌گیری علاقه من به این حرفه ایفا کرد.

به خاطر دارم در سال ۱۳۹۹ هنگام انتخاب رشته کنکور، تنها رشته مدنظرم معلمی ابتدایی بود. با وجود امکان انتخاب رشته‌هایی مانند پرستاری و حتی داروسازی، فقط می‌توانستم به معلمی فکر کنم و تا این لحظه، با وجود تمام سختی‌ها و واقعیت‌های تلخ محیط آموزشی و تدریس، هرگز از انتخاب خود پشیمان نشده‌ام.

یادگیری و یاددهی یکی از ارکان پیشرفت جامعه بشری بوده و هست. همچنین انتقال تجارب از نسلی به نسل دیگر، مزیت انسان نسبت به سایر جانداران محسوب می‌شود. همه ما از ایام کودکی شروع به یادگیری دانش کرده‌ایم و معلمان زیادی در این راه ما را یاری نموده‌اند. پدر و مادر اولین آموزگاران ما در این مسیر پرپیچ و خم محسوب می‌شوند و در ادامه، سایرین همچون اقوام، معلمان مدرسه، استادان دانشگاه و افراد تأثیرگذار جامعه، بخشی از فرایند رشد شخصیتی و ذهنی ما را پیش برده‌اند. معلمان در واقع پل ارتباطی میان دانش و جامعه هستند و نقش کلیدی در انتقال علم و فرهنگ به نسل‌های آینده ایفا می‌کنند.

به یاد دارم در ایام کودکی همیشه برایم این سؤال مطرح بود که چگونه افرادی به این حد از دانش و معلومات رسیده‌اند که می‌توانند هر روز مفاهیم جدیدی به ما آموزش دهند. معلمان قهرمانان زندگی من بودند و اگر کسی از من می‌پرسید "شغل محبوب تو برای آینده چیست؟" بدون شک می‌گفتم معلمی. سال‌ها گذشت و بالاخره پنجره‌ای از امید به رویم گشوده شد. آن روزها می‌شنیدم که در خانواده درباره رتبه کنکور چند تن از پسرخاله‌هایم صحبت می‌شد. گفته می‌شد یکی از آنها پزشکی قبول شده، یکی دیگر در یکی از رشته‌های علوم انسانی که الان اسمش را به یاد ندارم قبول شده و در نهایت یکی دیگر از آنها معلم شده است. آخرین مورد برای من نه تنها شگفت‌انگیز، بلکه حیرت‌آور بود. پسرخاله‌ام، فردی که تنها چند سال (۵ سال) از من بزرگتر بود، به هدفی که من از ایام کودکی در جستجوی آن بودم، رسیده بود. یعنی چه کار کرده بود؟ آیا من هم می‌توانستم؟ از آن روز بود که دیگر معلمی برای من هدفی در دوردست‌ها نبود. فرایندی که همیشه برایم عجیب بود و نحوه کارکرد آن را نمی‌دانستم، الان برایم واضح و ممکن شده بود. اگر او می‌توانست، من هم

می‌توانستم. البته بعدها فهمیدم که سخت دانستن این پروسه تنها حاصل تفکرات کودکانه ذهن نوجوان من بود و استخدام شدن به عنوان معلم آنقدرها هم سخت نیست؛ سختی، معلم شدن است.

معلم بودن، به معنای واقعی کلمه، فراتر از صرفاً انتقال دانش است. یک معلم موفق باید بتواند ارتباط معنادار و عمیقی با شاگردانش برقرار کند، انگیزه یادگیری را در آنها زنده نگه دارد و به رشد جسمی، روحی و فکری آنها کمک کند. معلمان نقش پدر و مادر دوم را برای دانش‌آموزان ایفا می‌کنند و تأثیر عمیقی بر شکل‌گیری شخصیت و آینده آنها دارند. این وظیفه سنگین، نیازمند تعهد، صبر و عشق واقعی به حرفه معلمی است.

خلاصه اینکه کنکور دادیم و قبول شدیم و اسماً معلم شدیم. ولی این فقط شروع ماجرا بود...

فصل ۱: شرح تجارب تحصیلی در دوره آموزشی تربیت معلم

انتظارات اولیه

به نظر من، نقش دانشگاه فرهنگیان در تربیت معلمان آینده بسیار حیاتی است. از این رو، انتظارات زیادی از این دوره آموزشی داشتم. مهم‌ترین انتظار من از دانشگاه فرهنگیان این بود که مرا به یک معلم حرفه‌ای و تاثیرگذار تبدیل کند. برای این منظور، انتظار داشتم که دانشگاه فرصت‌های مناسبی برای کسب تجربه‌های عملی و کار در محیط‌های آموزشی واقعی فراهم کند. حضور در مدارس و کارگاه‌های تخصصی، یکی از بخش‌های حیاتی این دوره آموزشی است که به من کمک می‌کند تا مهارت‌هایم را در عمل به کار بگیرم و با چالش‌های واقعی روبرو شوم.

در طول دوران تحصیل، برخی از دروس و برنامه‌ها بسیار مفید و کاربردی بودند، اما در بسیاری از موارد نیز احساس می‌کردم که آموزش‌ها بیشتر به صورت تئوری و حفظ‌کردنی ارائه می‌شوند. به نظر من، دانشگاه می‌تواند با افزایش تعداد واحدهای عملی و کارورزی، دانشجویان را بهتر برای ورود به عرصه تدریس آماده کند.

یکی دیگر از انتظارات من، توسعه مهارت‌های مدیریتی و ارتباطی بود. انتظار داشتم که دانشگاه فرهنگیان برنامه‌های جامعی برای تقویت این مهارت‌ها ارائه دهد. برقراری ارتباط مؤثر با دانش‌آموزان، همکاران و والدین، یکی از اصلی‌ترین وظایف یک معلم است. در این راستا، دانشگاه می‌تواند با برگزاری کارگاه‌های عملی و جلسات تمرینی، دانشجویان را برای مواجهه با موقعیت‌های مختلف آماده کند.

همچنین، انتظار داشتم که دانشگاه فرهنگیان به ما بیاموزد چگونه از فناوری‌های نوین در آموزش استفاده کنیم. با توجه به پیشرفت‌های فناوری در دنیای امروز، یک معلم باید بتواند از ابزارها و نرم‌افزارهای آموزشی به بهترین نحو استفاده کند تا فرآیند یادگیری را برای دانش‌آموزان جذاب‌تر و مؤثرتر کند. دانشگاه می‌تواند با ارائه دوره‌های تخصصی در این زمینه، دانشجویان را با آخرین دستاوردهای فناوری در آموزش آشنا کند.

در نهایت، انتظار داشتم که دانشگاه فرهنگیان روحیه تحقیق و پژوهش را در دانشجویان تقویت کند. آموزش تنها به انتقال دانش محدود نمی‌شود؛ یک معلم باید توانایی تحقیق و پژوهش داشته باشد تا بتواند همواره اطلاعات خود را به‌روز نگه دارد و روش‌های تدریس خود را بهبود بخشد. دانشگاه می‌تواند با فراهم کردن امکانات تحقیقاتی و تشویق دانشجویان به انجام پروژه‌های پژوهشی، این مهارت را در آن‌ها تقویت کند.

در مجموع، انتظارات من از دانشگاه فرهنگیان شامل کسب تجربه‌های عملی، توسعه مهارت‌های مدیریتی و ارتباطی، استفاده از فناوری‌های نوین در آموزش و تقویت روحیه تحقیق و پژوهش بود. امیدوارم با تلاش و پیگیری مستمر، بتوانم این اهداف را محقق کنم و به یک معلم موفق و تاثیرگذار تبدیل شوم.

تجارب زیسته

وقتی تحصیلات دانشگاهی‌ام را شروع کردم، هدف اصلی من فقط کسب دانش رشته‌ای نبود که انتخاب کرده بودم؛ بلکه آماده شدن برای شغل معلمی بود که همیشه آرزویش را داشتم. از همان ترم اول، سعی کردم علاوه بر درس‌های تخصصی، مهارت‌های تدریس و مدیریت کلاس را نیز یاد بگیرم.

در ترم های اولیه، شرکت در کلاس‌های عمومی و کارگاه‌های آموزشی مرتبط با علوم تربیتی و روانشناسی تربیتی برایم بسیار مفید بود. این کلاس‌ها به من کمک کردند تا اصول و مبانی تدریس و روش‌های نوین آموزشی را بهتر بشناسم. یکی از اساتیدم، دکتر موحدی نسب، با رویکردهای نوآورانه‌اش به تدریس، تأثیری عمیق بر من گذاشت. او همیشه تأکید می‌کرد که یک معلم خوب باید علاوه بر تسلط بر موضوع، توانایی ارتباط موثر با دانش‌آموزانش را نیز داشته باشد.

در ترم های بعدی، تصمیم گرفتم علاوه بر تئوری‌ها، تجربه عملی نیز کسب کنم. به همین دلیل، به عنوان کارورز در کلاس‌های درس شرکت کردم. این تجربه‌ها به من این امکان را داد که از نزدیک با چالش‌های تدریس و مدیریت کلاس آشنا شوم. یکی از مهمترین درس‌هایی که در این دوره یاد گرفتم، این بود که هر دانش‌آموز دارای نیازها و توانایی‌های خاص خود است و یک معلم باید بتواند به همه آنها پاسخ دهد.

همچنین، شرکت در پروژه‌های گروهی و فعالیت‌های فوق‌برنامه نیز به من کمک کرد تا مهارت‌های ارتباطی و همکاری خود را تقویت کنم. این تجربیات بسیار ارزشمند بود، زیرا به من این فرصت را داد تا ایده‌ها و روش‌های آموزشی خود را به صورت عملی امتحان کنم و بازخوردهای مفیدی از دانش‌آموزان و همکارانم دریافت کنم.

در طول دوران تحصیل، همیشه سعی کردم که علاوه بر درس‌های تخصصی، مهارت‌های عمومی و نرم‌افزاری را نیز تقویت کنم. شرکت در دوره‌های آموزشی استفاده از تکنولوژی‌های نوین در تدریس، مانند استفاده از نرم‌افزارهای آموزشی و پلتفرم‌های آنلاین، به من این امکان را داد که به عنوان یک معلم آینده، بتوانم از ابزارهای مدرن برای بهبود فرایند یادگیری استفاده کنم.

در نهایت، با نزدیک شدن به پایان تحصیلات دانشگاهی، به عنوان معلم کاورز در مدرسه شاهد خرم نژاد مشغول به کار هستم. این تجربه ارزشمند به من کمک میکند تا همه آنچه که در طول دوران تحصیل یاد گرفته بودم را به صورت عملی اجرا کنم و به عنوان یک معلم واقعی در کلاس درس حضور داشته باشم. با هر روزی که می‌گذرد، احساس می‌کردم که به هدفم نزدیک‌تر می‌شوم و اعتماد به نفس بیشتری پیدا می‌کردم.

اکنون که در آستانه فارغ‌التحصیلی و آغاز دوران حرفه‌ای خود به عنوان معلم هستم، با اطمینان می‌توانم بگویم که آماده‌ام تا با عشق و انگیزه به تدریس پردازم و دانش‌آموزانم را در مسیر یادگیری و پیشرفت همراهی کنم. تجربه‌ها و درس‌هایی که در این مسیر آموخته‌ام، همیشه راهنمای من خواهند بود و امیدوارم که بتوانم به عنوان یک معلم موثر و الهام‌بخش، تأثیر مثبتی در زندگی دانش‌آموزانم بگذارم.

تحلیل از رخدادهای واقع شده در فرایند تحصیل

یک روز پیامک آمد: «داوطلب گرامی، شما به مصاحبه دانشگاه فرهنگیان دعوت شده‌اید»

همان پیامی که منتظرش بودم. روز مصاحبه کت و شلوار فرم مدرسه ام را پوشیدم و همراه پدرم به یزد آمدم. پدرم مرا بیرون محل مصاحبه پیاده کرده و از آنجای کار فقط خودم بودم. وارد سالن شدم مثل اینکه فقط من نبودم (آنقدر استرس داشتم که اصلاً به این فکر نکرده بودم افرادی دیگری نیز در مصاحبه شرکت میکنند). افراد با ظاهر و لباس های مختلف به صف استاده بودند و به نوبت به اتاق هایی وارد میشدند. و خب من هم لاجرم در انتهای صف ایستادم و به این پروسه پیوستم.

ترتیب اتاق ها را درست به خاطر ندارم و نمیخواهم هم درباره آنها صحبت کنم. چیزی که میخواهم درباره آن صحبت کنم این است که یکی از دوستانم را، در واقع یکی از نزدیک ترین دوستانم هم به مصاحبه دعوت شده بود.

ابوالفضل کمی بعد از من به صف پیوست و در آن جو ناآشنا و استرس‌زا مانند تسکینی بر ذهن مظطرب و آشفته من بود. ماجرا این بود که نوبتی وارد اتاق ها میشدیم و بعد از بیرون آمدن، برای یک دیگر جزییات ماجرا را شرح میدادیم. گاهی اول او میرفت و گاهی اول من. فرایند مصاحبه چند ساعتی طول کشید و در این مدت ما در صف درباره هر موضوعی که در آن وضعیت معقول بود صحبت میکردیم. از وقتی مدارس به پایان رسیده بود، ماه ها بود که همدیگر را ندیده بودیم و اختلاف جغرافیایی نیز حس دلتنگی را به شدت تشدید کرده بود. در دوران مدرسه ما دونفر مانند آهن ربایی هایی بودیم که به محظ دیدن همدیگر را جذب میکردیم. شش سال بغل دستی بودن، زنجیر هایی را بین ما بوجود آورده بود که با دیدن هم دیگر احساس اعتماد به نفس میکردیم. همان هنگام بود که جرقه ای در ذهن من شکل گرفت. اگر همکار میشدیم چه ؟ فکر کردن به این احتمال احساسی در ذهن من ایجاد کرد که بند بند وجودم را به وجد می آورد. ما توانستیم سال ها با هم کار کنیم. در یک مدرسه.

بعد از مصاحبه مسیری را در کوچه با هم قدم زدیم و قبل از اینکه مسیرمان از هم جدا شود او آخرین جمله اش را به من گفت: "اگه آقا معلم شدی بچه ام را به مدرسه ای که تو معلمش هستی میاورم فقط وای به حالت اگر بد به او درس بدهی." هر دو خندیم و مسیرمان برای همیشه از هم جدا شد.

او در مصاحبه پذیرفته نشد یا شاید هم شد. نمیدانم ...

ماه بعد بود که در مجلس خاکسپاری او به این فکر میکردم که رویای باهم درس دادن در یک مدرسه ایده احمقانه ای بود. چند ماه بعد ابوالفضل در یک صانحه رانندگی جان خود را از دست داد.

در مسیر حرکت زندگی گاهی اوقات همسفر هایی به ما ملحق میشوند. و بخشی از مسیرشان با مسیر ما طلاق می‌کند. و گاهی مسیر ها از هم جدا میشوند. گاهی اوقات به این فکر میکردم که شرایط میتواندست جور

دیگر رقم بخورد. شاید پسر او، روزی شاگرد من میشد و من برایش از داستان هایی که ما باهم گذرانده بودیم را تعریف میکردم.

ترم اول کاملاً مجازی بود. هماهنگی های کلاس ها، طریق گروهی در فضای مجازی صورت می گرفت و کلاس ها در سامانه دانشگاه برگزار میشدند. همیشه اولین چالشی که در این نوع موقعیت ها برای من وجود داشت، حل شدن در جامعه کوچک جدیدی بود که محبور بودم سال های آینده را با آنها سپری کنم.

وقتی چت های گروه درسی را میدیدم سعی میکردم اخلاقیات هر فرد را بررسی کنم تا فرد مورد نظر را پیدا کنم و بعداً خودم را به او نزدیک کنم اما فرد مورد نظر خودش به من پیام داد. صحبت با محمد از یک مشکل کامپیوتری شروع شد. مثل اینکه برای لپ تاپش مشکلی پیش آمده بود و از من خواست تا او را برای حل مشکلی راهنمایی کنم. این گفتگو اولیه باعث شد رابطه ای بین ما صورت بگیرد و همدیگر را به لیست افرادی که میتوانیم با آنها صحبت کنیم اضافه کنیم.

با مرور زمان با بقیه بچه ها نیز آشنا شدم و در گروه های درسی به بحث های مختلفی میپرداختیم و اگر از من میپرسیدی چه کسی را به عنوان دوست خود محسوب میکنم فقط محمد به نظرم میآمد.

بعد از چند هفته محمد، من را به چند نفر دیگر معرفی کرد و این آغاز شکل گیری بزرگترین اتحاد تاریخ این دانشگاه بود. این گروه ۵ نفره متشکل از فوق العاده ترین و کاردورست ترین دانشجویهای دانشگاه بود- تعریف از خود نباشد - که به طور اتفاقی هم را پیدا کرده بودیم. از آن تاریخ به بعد سرنوشت ما ۵ نفر به هم گره خورد به نزدیک ترین دوستان همدیگر تبدیل شدیم. در دوران مجازی، معمولاً بر خلاف گفتگوهای عمومی کلاسی، گفتگو های ۵ نفره ما، همیشه در جریان بود و تعاملاتی شامل همکاری در پروژه ها و کارهای گروهی درسی و بازی های آنلاین گروهی نیز به استحکام این روابط کمک میکردند. آن شب هایی را به یاد میآورم که ساعت ها در مورد سیاست، فوتبال، تکنولوژی و ... بحث میکردیم و یا همه با هم یک بازی کامپیوتری را نصب میکردیم و ساعت ها آنلاین بازی میکردیم.

بالاخره ترم های آنلاین به پایان رسیدند و موعد حضور در دانشگاه فرا رسید. بیشترین دلیل اشتیاق من برای حضور در دانشگاه مربوط به دیدار دوستانی بود که با اینکه تابحال آنها را ندیده بودم ولی صمیمانه آنها را دوست داشتم. اولین دیدار ها صورت گرفتیم و معاشرت های حضوری شروع شدند. ادامه این معاشرت ها باعث میشد دوستی ما در محیط دانشگاه نیز شناخته شده تر باشد و بقیه افراد ما را به عنوان به گروه واحد در نظر بگیرند.

این دوستی ها با تمام چالش ها و پستی و بلندی هایش همچنان در ترم آخر نیز ادامه دارد هرچند هیچکدام نمیدانیم بعد از اتمام دانشگاه و رفتن افراد به مناطق تدریس خودشان، سرنوشت این گروه به کجا خواهد رسید.

تصمیمات اتخاذ شده و اعمال به انجام رسیده

در دوران دانشجویی ام، به این نتیجه رسیدم که برای تبدیل شدن به یک معلم حرفه‌ای باید از تجربیات متنوعی بهره ببرم. بنابراین، تصمیم گرفتم علاوه بر دروس دانشگاهی، مهارت‌هایی را یاد بگیرم که بتوانند مرا در مسیر آموزش و پرورش دانش‌آموزانم یاری کنند.

یکی از اولین تصمیماتم، یادگیری زبان انگلیسی به طور پیشرفته بود. با توجه به اهمیت جهانی زبان انگلیسی و نیاز به برقراری ارتباط با منابع علمی بین‌المللی، در کلاس‌های زبان انگلیسی ثبت‌نام کردم. این کلاس‌ها نه تنها مهارت‌های زبانی من را تقویت کرد، بلکه به من کمک کرد تا به منابع آموزشی و پژوهشی به‌روز دسترسی پیدا کنم و آن‌ها را در تدریس خود به کار ببرم. تصمیم دیگری که گرفتم، شرکت در دوره‌های آموزشی فناوری اطلاعات و کامپیوتر بود. با توجه به پیشرفت‌های سریع فناوری در حوزه آموزش، یادگیری نرم‌افزارهای آموزشی و تکنیک‌های دیجیتال تدریس از اهمیت بالایی برخوردار بود. با شرکت در این دوره‌ها، توانستم از ابزارهای مدرن آموزشی بهره‌مند شوم و کلاس‌هایم را به شیوه‌ای جذاب‌تر و تعاملی‌تر برگزار کنم. به طور مثال، یاد گرفتم چگونه از برنامه‌های طراحی اسلاید و نرم‌افزارهای مدیریت کلاس استفاده کنم تا تجربه یادگیری دانش‌آموزان را بهبود بخشم. همچنین تصمیم گرفتم در کلاس‌های هنر و خلاقیت شرکت کنم. این کلاس‌ها به من کمک کرد تا با استفاده از روش‌های خلاقانه و نوآورانه، فعالیت‌های آموزشی جذاب‌تری برای دانش‌آموزان طراحی کنم. یادگیری تکنیک‌های نقاشی، کاردستی و تئاتر باعث شد تا بتوانم محیطی پویا و شاداب در کلاس‌هایم ایجاد کنم و دانش‌آموزان را به فعالیت‌های خلاقانه ترغیب کنم. یکی دیگر از تصمیمات مهمم، شرکت در دوره‌های روانشناسی تربیتی بود. این دوره‌ها به من آموخت که چگونه با دانش‌آموزان با نیازهای مختلف برخورد کنم و روش‌های تدریس را بر اساس شخصیت و نیازهای فردی آن‌ها تنظیم کنم. این مهارت‌ها به من کمک کرد تا روابط بهتری با دانش‌آموزانم برقرار کنم و فضای مثبتی برای یادگیری آن‌ها فراهم آورم.

در نهایت، تصمیم گرفتم در کارگاه‌های آموزشی مدیریت استرس و سلامت روان شرکت کنم. با توجه به فشارهای شغلی و استرس‌های روزمره معلمی، یادگیری تکنیک‌های مدیریت استرس و مراقبت از سلامت روانی برایم بسیار ضروری بود. این کارگاه‌ها به من کمک کرد تا با حفظ آرامش و تمرکز، بهتر به وظایفم بپردازم و بتوانم با انرژی و انگیزه بیشتری به تدریس ادامه دهم. این تصمیمات و تجربیات به من کمک کرد تا به عنوان یک معلم حرفه‌ای و موثر عمل کنم و بتوانم با بهره‌گیری از مهارت‌های متنوع و دانش به‌روز، به دانش‌آموزانم کمک کنم تا در مسیر آموزش و پرورش پیشرفت کنند.

آنچه شنیده شده: دانش ارائه شده

در طول دوران تحصیلی‌ام در دانشگاه، یکی از بخش‌های به‌یادماندنی آموزش، درس‌های مربوط به روش‌ها و تکنیک‌های نوین تدریس بود. اساتید دانشگاه با تاکید بر اهمیت این روش‌ها، ما را با تکنیک‌های مختلفی آشنا کردند که در کلاس‌های درس به کار می‌رود.

یکی از مفیدترین روش‌هایی که آموزش داده شد، استفاده از تکنولوژی در آموزش بود. با توجه به پیشرفت فناوری، ما یاد گرفتیم چگونه از ابزارهای دیجیتال مانند تخته‌های هوشمند، نرم‌افزارهای آموزشی و برنامه‌های آنلاین استفاده کنیم تا فرآیند یادگیری را برای دانش‌آموزان جذاب‌تر و موثرتر کنیم. این روش‌ها نه تنها یادگیری را تسهیل می‌کنند بلکه به دانش‌آموزان کمک می‌کنند تا با مفاهیم پیچیده به شیوه‌ای ساده‌تر و قابل درک‌تر آشنا شوند.

در درس‌های روانشناسی تربیتی، به اهمیت شناخت نیازهای روانشناختی دانش‌آموزان پرداخته شد. این درس‌ها به ما کمک کرد تا بتوانیم با دانش‌آموزان خود ارتباط بهتری برقرار کنیم و درک عمیق‌تری از مشکلات و چالش‌های آنان داشته باشیم. یکی از موضوعات مهم در این درس‌ها، بررسی عوامل استرس‌زا در محیط آموزشی بود و روش‌هایی که می‌توان برای کاهش استرس و اضطراب در دانش‌آموزان به کار برد. این مهارت‌ها برای من بسیار مفید بودند، زیرا توانستم با استفاده از آن‌ها فضای کلاسی آرام و مطمئن‌تری برای دانش‌آموزانم ایجاد کنم.

یکی دیگر از بخش‌های مهم آموزش در دانشگاه، کارگاه‌های عملی بود. یکی از این کارگاه‌ها که تاثیر زیادی بر روی من گذاشت، کارگاه مدیریت زمان بود. در این کارگاه، ما یاد گرفتیم چگونه برنامه‌ریزی دقیق و منظمی برای کلاس‌های درس خود داشته باشیم و با استفاده از تکنیک‌های مدیریت زمان، به طور موثرتری به تدریس بپردازیم. این کارگاه به من کمک کرد تا بتوانم به خوبی زمان خود را مدیریت کنم و به همه موضوعات درسی به‌طور کافی و با کیفیت بپردازم.

در درس‌های مرتبط با برنامه‌ریزی درسی، ما یاد گرفتیم که چگونه برنامه‌های درسی متنوع و جذاب طراحی کنیم. این درس‌ها به ما نشان داد که یک برنامه درسی خوب باید شامل فعالیت‌های متنوعی باشد که دانش‌آموزان را به مشارکت فعال ترغیب کند. به عنوان مثال، ما یاد گرفتیم که چگونه فعالیت‌های گروهی و پروژه‌های مشترک را طراحی کنیم که باعث تقویت همکاری و تعامل بین دانش‌آموزان شود. این مهارت‌ها به من کمک کرد تا بتوانم کلاس‌های پویا و جذابی برگزار کنم و دانش‌آموزانم را به یادگیری علاقه‌مند کنم.

یکی دیگر از موضوعات مهمی که در دانشگاه به آن پرداخته شد، بررسی و شناسایی اختلالات یادگیری بود. ما یاد گرفتیم که چگونه اختلالات مختلفی مانند دیسکلسیا (اختلال خواندن) و دیسگرافیا (اختلال نوشتن) را شناسایی کنیم و روش‌های مناسب برای کمک به دانش‌آموزان مبتلا به این اختلالات را به کار ببریم. این

آموزش‌ها به من کمک کرد تا بتوانم به دانش‌آموزانی که با این چالش‌ها روبرو هستند، کمک کنم و برایشان راه‌حل‌های موثری ارائه دهم.

در نهایت، یکی از مفیدترین درس‌هایی که در دانشگاه گذراندم، درس‌های مربوط به اخلاق حرفه‌ای و تعهد به شغل معلمی بود. این درس‌ها به ما یاد داد که چگونه به‌عنوان یک معلم، مسئولیت‌های خود را به‌طور جدی و با تعهد بالا انجام دهیم و همیشه به یاد داشته باشیم که نقش ما در زندگی دانش‌آموزان بسیار مهم و تاثیرگذار است. این درس‌ها به من یاد داد که چگونه با دانش‌آموزانم با احترام و عدالت رفتار کنم و همواره به دنبال بهبود کیفیت آموزش و یادگیری آن‌ها باشم.

به طور کلی، آموزش‌هایی که در دانشگاه دریافت کردم، به من کمک کرد تا به‌عنوان یک معلم حرفه‌ای و موثر در کلاس‌های درس عمل کنم و بتوانم با استفاده از دانش و مهارت‌های کسب‌شده، به دانش‌آموزانم کمک کنم تا در مسیر یادگیری و پیشرفت، موفق باشند.

آنچه پذیرفته شده است (دانش مورد مقبول)

در طول تحصیل در دانشگاه، دروس و مطالبی که توسط اساتید ارائه می‌شد، از اهمیت و احترام ویژه‌ای برخوردار بود. در اینجا، بخشی از دانش پذیرفته شده را ارائه می‌دهم که به نظرم بسیار مهم و کاربردی بوده است.

یکی از موضوعات کلیدی که در دوره‌های دانشگاهی به آن پرداخته شد، توسعه مهارت‌های ارتباطی در کودکان بود. این مهارت‌ها شامل توانایی برقراری ارتباط موثر، گوش دادن فعال و ابراز احساسات به شیوه‌ای مناسب است. اساتید تاکید داشتند که این مهارت‌ها از طریق تعاملات روزمره و بازی‌های گروهی در کودکان تقویت می‌شود. یادگیری از طریق بازی به کودکان کمک می‌کند تا بتوانند در محیط‌های اجتماعی بهتر عمل کنند و با هم‌سن و سالان خود به خوبی تعامل داشته باشند.

نظریه‌های یادگیری فعال نیز از دیگر موضوعات مهم بود. بر اساس این نظریه‌ها، کودکان از طریق فعالیت‌های تجربی و عملی بهتر یاد می‌گیرند. ما در کلاس‌های عملی یاد گرفتیم که چگونه با استفاده از فعالیت‌های گروهی، پروژه‌های مشترک و بازی‌های آموزشی، یادگیری را برای کودکان جذاب‌تر و موثرتر کنیم. این روش‌ها باعث می‌شود که کودکان به‌طور فعال در فرآیند یادگیری شرکت کنند و مفاهیم را به‌صورت عمیق‌تری درک کنند.

توسعه عاطفی کودکان نیز یکی از موضوعات مهم و پرکاربرد بود. اساتید ما را با مفاهیم هوش هیجانی آشنا کردند و تاکید داشتند که هوش هیجانی شامل توانایی شناخت و مدیریت احساسات خود و دیگران است. در این راستا، ما یاد گرفتیم که چگونه با استفاده از تکنیک‌های مختلف، به کودکان کمک کنیم تا احساسات خود

را بشناسند و به‌طور موثری با آن‌ها برخورد کنند. ایجاد محیطی امن و حمایت‌کننده برای کودکان یکی از اصول کلیدی در توسعه عاطفی آن‌ها بود که به‌طور ویژه مورد تاکید قرار گرفت.

در کنار این‌ها، مهارت‌های مدیریت کلاس نیز به‌طور جامع مورد بررسی قرار گرفت. این مهارت‌ها شامل تکنیک‌های حفظ نظم و انضباط، ایجاد انگیزه در دانش‌آموزان و مدیریت زمان بود. در کارگاه‌های عملی، ما به‌طور عملی این مهارت‌ها را تمرین کردیم و یاد گرفتیم که چگونه با استفاده از روش‌های مختلف، فضای کلاسی مناسبی ایجاد کنیم که در آن دانش‌آموزان بتوانند به بهترین شکل ممکن یاد بگیرند و رشد کنند.

برنامه‌ریزی درسی نیز یکی از دروس مهم بود که به ما کمک کرد تا بتوانیم به‌طور موثر برنامه‌های درسی متنوع و هدفمندی را طراحی کنیم. این درس‌ها شامل اصول برنامه‌ریزی، تدوین اهداف آموزشی، تنظیم زمان‌بندی مناسب و ارزیابی نیازهای آموزشی دانش‌آموزان بود. این مهارت‌ها به من کمک کرد تا بتوانم برنامه‌های درسی جذاب و کاربردی تهیه کنم که باعث ارتقای یادگیری دانش‌آموزانم شود.

آموزش مفاهیم مرتبط با اختلالات یادگیری از جمله موضوعاتی بود که به‌طور ویژه به آن پرداخته شد. ما یاد گرفتیم که چگونه اختلالات مختلفی مانند اختلال خواندن، اختلال نوشتن و اختلال ریاضی را شناسایی کنیم و روش‌های مناسبی برای کمک به این دانش‌آموزان ارائه دهیم. این آموزش‌ها به من کمک کرد تا بتوانم به‌طور موثر با دانش‌آموزانی که با این چالش‌ها روبرو هستند، کار کنم و به آن‌ها کمک کنم تا بتوانند به بهترین شکل ممکن یاد بگیرند و پیشرفت کنند.

علاوه بر این، دوره‌های کارورزی نیز بخش مهمی از آموزش ما را تشکیل می‌داد. در این دوره‌ها، ما به‌طور مستقیم در مدارس مختلف به تدریس و مدیریت کلاس پرداختیم. این تجارب عملی به ما کمک کرد تا دانش تئوریک خود را به کار گیریم و با چالش‌های واقعی معلمی مواجه شویم. از جمله فعالیت‌های کارورزی، تدریس در کلاس‌های مختلف، ارزیابی دانش‌آموزان، برنامه‌ریزی و اجرای دروس، و تعامل با والدین و همکاران بود. این تجربیات به من امکان داد تا مهارت‌های تدریس و مدیریتی خود را بهبود بخشم و برای ورود به دنیای حرفه‌ای آموزش آماده شوم.

به‌طور کلی، دانش و مهارت‌هایی که در دانشگاه به دست آوردم، به من کمک کرد تا به‌عنوان یک معلم حرفه‌ای و موثر در کلاس‌های درس عمل کنم و بتوانم با استفاده از این دانش‌ها، به دانش‌آموزانم کمک کنم تا در مسیر یادگیری و پیشرفت، موفق باشند.

فصل ۲: تشریح معلمی کردن خود در آینده

چگونگی معلمی کردن

در آینده، به عنوان یک معلم، هدف اصلی من ایجاد یک محیط آموزشی پویا و مشوق خواهد بود. من معتقدم که آموزش چیزی فراتر از انتقال اطلاعات است؛ بلکه فرآیندی است که طی آن دانش‌آموزان باید به کشف، تفکر و خلاقیت ترغیب شوند.

ایجاد محیط یادگیری پویا: یکی از مهم‌ترین اصول من در معلمی، ایجاد محیطی است که در آن دانش‌آموزان احساس راحتی و امنیت کنند تا بتوانند آزادانه سوال بپرسند و نظرات خود را بیان کنند. این محیط باید به گونه‌ای باشد که دانش‌آموزان احساس کنند که نظرات و سوالاتشان ارزشمند است و مورد احترام قرار می‌گیرد. چنین محیطی می‌تواند به افزایش انگیزه و اشتیاق دانش‌آموزان برای یادگیری کمک کند.

استفاده از روش‌های تدریس متنوع: برای اینکه بتوانم نیازهای مختلف دانش‌آموزان را برآورده کنم، از روش‌های تدریس متنوعی استفاده خواهم کرد. این روش‌ها شامل یادگیری مبتنی بر پروژه، یادگیری تعاملی و استفاده از تکنولوژی‌های آموزشی خواهد بود. هر دانش‌آموز دارای سبک یادگیری خاص خود است و به همین دلیل، تنوع در روش‌های تدریس می‌تواند به بهبود فرآیند یادگیری کمک کند.

تمرکز بر توسعه مهارت‌های فردی: یکی دیگر از اهداف من به عنوان معلم، تمرکز بر توسعه مهارت‌های فردی دانش‌آموزان است. این مهارت‌ها شامل مهارت‌های ارتباطی، حل مسئله، تفکر انتقادی و مدیریت زمان می‌شود. در کنار آموزش دروس آکادمیک، توجه به این مهارت‌ها می‌تواند دانش‌آموزان را برای مواجهه با چالش‌های زندگی واقعی آماده کند.

تقویت تعامل میان معلم و دانش‌آموز: ارتباط نزدیک و صمیمی با دانش‌آموزان برای من بسیار مهم است. این ارتباط نه تنها به بهبود عملکرد تحصیلی آن‌ها کمک می‌کند، بلکه به ایجاد حس اعتماد و احترام متقابل نیز منجر می‌شود. من تلاش خواهم کرد تا با گوش دادن به مشکلات و نگرانی‌های دانش‌آموزان و ارائه راهنمایی‌های مناسب، به آن‌ها کمک کنم تا در مسیر تحصیلی و شخصی خود موفق باشند.

ارتقای خودآگاهی و پذیرش تفاوت‌ها: به عنوان معلم، یکی از وظایف من این است که دانش‌آموزان را به خودآگاهی و پذیرش تفاوت‌ها ترغیب کنم. هر فرد دارای استعدادها و توانایی‌های منحصر به فردی است و درک و پذیرش این تفاوت‌ها می‌تواند به خلق محیطی مثبت و سازنده کمک کند. من سعی خواهم کرد تا با توجه به نیازها و استعدادها هر دانش‌آموز، به آن‌ها کمک کنم تا بهترین نسخه از خودشان باشند.

استفاده از بازخورد برای بهبود مستمر: بازخورد یکی از ابزارهای مهم در فرآیند یادگیری است. من تلاش خواهم کرد تا بازخوردهای سازنده و مشخصی به دانش‌آموزان ارائه دهم تا آن‌ها بتوانند نقاط قوت و ضعف

خود را شناسایی کنند و برای بهبود مستمر تلاش کنند. همچنین، بازخورد دانش‌آموزان نیز برای من ارزشمند است و از آن برای بهبود روش‌های تدریس خود استفاده خواهم کرد.

تأثیرگذار بودن به عنوان یک معلم : تأثیرگذاری به عنوان معلم به معنای فراتر رفتن از تدریس محتواهای درسی و ایجاد انگیزه و الهام‌بخشی در دانش‌آموزان است. من معتقدم که معلمی که بتواند دانش‌آموزان را به تفکر خلاق، پرسش‌گری و جستجوی دانش ترغیب کند، تأثیر عمیقی بر زندگی آن‌ها خواهد داشت.

انگیزه‌بخشی به دانش‌آموزان : انگیزه یکی از عوامل کلیدی در یادگیری مؤثر است. به عنوان یک معلم، هدف من این است که دانش‌آموزانم را به یادگیری علاقه‌مند کنم. این کار با نشان دادن کاربردهای عملی مطالب درسی و ارتباط آن‌ها با زندگی روزمره دانش‌آموزان انجام می‌شود. همچنین، تشویق دانش‌آموزان به تلاش و پشتکار، حتی در مواجهه با چالش‌ها و شکست‌ها، می‌تواند به ایجاد انگیزه در آن‌ها کمک کند.

توجه به تفاوت‌های فردی: هر دانش‌آموز دارای نیازها، علایق و توانایی‌های خاص خود است. توجه به این تفاوت‌ها و فراهم کردن محیطی که در آن هر دانش‌آموز بتواند به شیوه‌ای که برایش مناسب‌تر است، یاد بگیرد، یکی از اولویت‌های من خواهد بود. این می‌تواند شامل ارائه وظایف و پروژه‌های متنوع و انعطاف‌پذیر و همچنین استفاده از روش‌های تدریس متنوع باشد.

توسعه مهارت‌های اجتماعی و عاطفی: مهارت‌های اجتماعی و عاطفی نقش مهمی در موفقیت فردی و تحصیلی دانش‌آموزان دارند. من تلاش خواهم کرد تا با آموزش مهارت‌هایی مانند همکاری، همدلی، مدیریت هیجانات و حل مسئله، به دانش‌آموزان کمک کنم تا روابط مثبتی با دیگران برقرار کنند و بتوانند به طور مؤثرتری با چالش‌های زندگی روبرو شوند.

استفاده از تکنولوژی در آموزش: تکنولوژی یکی از ابزارهای قدرتمند در فرآیند یادگیری است. با استفاده از تکنولوژی‌های آموزشی، می‌توان یادگیری را جذاب‌تر و مؤثرتر کرد. من تلاش خواهم کرد تا با به‌کارگیری ابزارها و روش‌های نوین تکنولوژیک، مانند کلاس‌های آنلاین، نرم‌افزارهای آموزشی و منابع دیجیتال، فرآیند یادگیری دانش‌آموزان را تسهیل کنم.

تشویق به یادگیری مادام‌العمر : یکی از اهداف بلندمدت من به عنوان معلم، تشویق دانش‌آموزان به یادگیری مادام‌العمر است. یادگیری نباید محدود به دوران مدرسه باشد، بلکه باید به عنوان فرآیندی مداوم در تمام طول زندگی مورد توجه قرار گیرد. من تلاش خواهم کرد تا با ترغیب دانش‌آموزان به کنجکاوی و جستجوی دانش، آن‌ها را به یادگیری و پیشرفت مستمر تشویق کنم.

معلمی برای من یک شغل نیست، بلکه یک رسالت است. رسالتی که در آن تلاش می‌کنم تا به دانش‌آموزان کمک کنم تا بهترین نسخه از خودشان باشند و به اهداف‌شان دست یابند. امیدوارم با تلاش و تعهد، بتوانم تأثیر مثبتی بر زندگی دانش‌آموزانم بگذارم و آن‌ها را برای آینده‌ای روشن‌تر آماده کنم.

باورهای یادگیری و آموزش

به عنوان یک معلم، باور دارم که یادگیری یک فرآیند پویا و چند جانبه است که فراتر از مرزهای کلاس درس و مدرسه جریان دارد. به عقیده من، یادگیری در هر لحظه و هر مکان ممکن است و حتی تجربیات روزمره نیز می‌توانند به عنوان منبعی ارزشمند برای یادگیری مورد استفاده قرار گیرند. هر تجربه، خواه کوچک باشد یا بزرگ، فرصتی برای یادگیری و رشد فردی فراهم می‌کند. یکی از اصول کلیدی من در آموزش این است که یادگیری باید به صورت تجربی و مشارکتی باشد. من معتقدم که دانش‌آموزان زمانی بهتر یاد می‌گیرند که در فعالیت‌های گروهی، بحث‌های کلاسی و پروژه‌های عملی شرکت کنند. این نوع یادگیری نه تنها به درک عمیق‌تر مفاهیم کمک می‌کند بلکه مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی آن‌ها را نیز تقویت می‌کند. یادگیری باید به صورت شخصی‌سازی شده باشد. هر دانش‌آموز دارای استعدادها، علایق و سبک‌های یادگیری منحصر به فردی است. من معتقدم که آموزش باید به گونه‌ای طراحی شود که به نیازها و توانایی‌های فردی هر دانش‌آموز پاسخ دهد. برای رسیدن به این هدف، از روش‌های مختلفی مانند ارزیابی‌های فردی، برنامه‌های آموزشی متنوع و فعالیت‌های سفارشی استفاده می‌کنم. بازخورد مستمر و سازنده نقش مهمی در فرآیند یادگیری دارد. من باور دارم که دانش‌آموزان باید به طور مرتب بازخورد دریافت کنند تا بتوانند نقاط قوت و ضعف خود را بشناسند و برای بهبود عملکرد خود تلاش کنند. بازخوردهای دقیق و به موقع می‌تواند انگیزه‌ای قوی برای یادگیری و پیشرفت فراهم کند. تکنولوژی و ابزارهای دیجیتال می‌توانند نقش بسزایی در آموزش و یادگیری ایفا کنند. من معتقدم که با استفاده از فناوری‌های نوین می‌توانم فرصت‌های یادگیری متنوع و جذابی را برای دانش‌آموزان فراهم کنم. استفاده از منابع آنلاین، نرم‌افزارهای آموزشی و ابزارهای تعاملی می‌تواند یادگیری را برای دانش‌آموزان لذت‌بخش‌تر و موثرتر کند.

به طور کلی، من معتقدم که یادگیری باید یک تجربه غنی و همه‌جانبه باشد که نه تنها به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مفاهیم درسی را درک کنند، بلکه به آن‌ها کمک می‌کند تا به عنوان افراد مستقل و خلاق در جامعه نقش‌آفرینی کنند. آموزش باید به گونه‌ای باشد که دانش‌آموزان را برای زندگی واقعی آماده کند و به آن‌ها ابزارها و مهارت‌های لازم برای موفقیت در دنیای پیچیده و متغیر امروز را بدهد.

اصول و نظریه‌های مبنایی برای معلمی کردن

معلمی یک حرفه بسیار مهم و پیچیده است که نیازمند تسلط بر اصول و نظریه‌های مبنایی مختلفی است. در این بخش، به بررسی اصول و نظریه‌های اساسی که راهنمایی برای فعالیت‌های آموزشی و تربیتی معلم آینده خواهند بود، می‌پردازیم.

اصول یادگیری فعال : یکی از مهم‌ترین اصول در معلمی، تاکید بر یادگیری فعال است. در یادگیری فعال، دانش‌آموزان به جای شنونده‌ی منفعل بودن، به صورت فعال در فرآیند یادگیری شرکت می‌کنند. این رویکرد شامل فعالیت‌هایی مانند بحث گروهی، کار گروهی، پروژه‌های عملی و کاربردی است. این روش نه تنها به درک عمیق‌تر مطالب کمک می‌کند بلکه مهارت‌های تفکر انتقادی و حل مسئله را نیز در دانش‌آموزان تقویت می‌نماید.

نظریه‌های انگیزش : نظریه‌های مختلف انگیزش به معلمان کمک می‌کنند تا درک کنند چگونه می‌توانند انگیزه دانش‌آموزان را برای یادگیری افزایش دهند. نظریه‌های مشهوری مانند نظریه انگیزش درونی و بیرونی، نظریه خودتعیینی و نظریه هدف‌گرایی، به معلمان ابزارهای مفیدی برای ایجاد یک محیط یادگیری انگیزشی فراهم می‌آورند. معلم باید بتواند با شناخت نیازها و علایق دانش‌آموزان، برنامه‌های آموزشی خود را به گونه‌ای تنظیم کند که انگیزش آن‌ها را افزایش دهد.

رویکردهای تربیتی : رویکردهای تربیتی مختلفی وجود دارند که می‌توانند به عنوان راهنمایی برای معلمی مورد استفاده قرار گیرند. به عنوان مثال، رویکرد تربیت انسانی، که بر احترام به فردیت دانش‌آموزان و ایجاد یک محیط حمایتی و مثبت تاکید دارد. همچنین، رویکردهای تربیتی مبتنی بر نظریه‌های روانشناسی رشد، به معلمان کمک می‌کنند تا با توجه به مراحل مختلف رشد کودکان، روش‌های آموزشی مناسب را به کار ببرند.

اصول ارزیابی و بازخورد : ارزیابی یکی از جنبه‌های مهم فرآیند یادگیری است. اصول ارزیابی موثر شامل ارائه بازخورد سازنده، استفاده از ارزیابی‌های متنوع و مستمر، و تاکید بر ارزیابی‌های فرآیندی به جای صرفاً نتیجه‌محور بودن است. معلم باید بتواند با استفاده از روش‌های مختلف ارزیابی، به دانش‌آموزان کمک کند تا نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کرده و در جهت بهبود مستمر تلاش کنند.

عدالت آموزشی : عدالت آموزشی یکی از اصول بنیادی در معلمی است که به تساوی فرصت‌های آموزشی برای همه دانش‌آموزان بدون در نظر گرفتن پیشینه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی آن‌ها تاکید دارد. معلم باید تلاش کند تا یک محیط آموزشی فراگیر و عادلانه ایجاد کند که در آن همه دانش‌آموزان احساس ارزشمندی و احترام کنند.

استفاده از تکنولوژی در آموزش : استفاده موثر از تکنولوژی در آموزش می‌تواند به بهبود فرآیند یادگیری و افزایش انگیزه دانش‌آموزان کمک کند. معلم باید با ابزارهای تکنولوژیک مختلف آشنا باشد و بتواند از آن‌ها در

جهت افزایش تعامل و مشارکت دانش‌آموزان استفاده کند. تکنولوژی‌های آموزشی مانند نرم‌افزارهای یادگیری الکترونیکی، بردهای هوشمند و اپلیکیشن‌های آموزشی می‌توانند به عنوان ابزارهای مفید در این زمینه به کار گرفته شوند.

آرمان‌های معلمی من

آرمان‌های معلمی من، مجموعه‌ای از اهداف و ارزش‌های والایی هستند که قصد دارم در فعالیت‌های آموزشی و تربیتی خود دنبال کنم. این آرمان‌ها به عنوان راهنمایی برای رفتارها و تصمیم‌گیری‌های من در مسیر حرفه‌ای معلمی عمل می‌کنند و به ایجاد یک محیط یادگیری موثر و الهام‌بخش کمک خواهند کرد.

یکی از مهم‌ترین آرمان‌های من، ترویج عشق به یادگیری در میان دانش‌آموزانم است. من می‌خواهم شور و اشتیاق برای یادگیری را در دانش‌آموزانم بیدار کنم و به آن‌ها نشان دهم که یادگیری یک فرآیند لذت‌بخش و مادام‌العمر است. این هدف را از طریق ارائه محتوای آموزشی جذاب، ایجاد محیطی پویا و حامی، و تشویق به کنجکاوی و پرسشگری دنبال خواهم کرد. علاوه بر این، آموزش را تنها به انتقال دانش محدود نخواهم کرد، بلکه تلاش خواهم کرد تا دانش‌آموزانم را به فردی مستقل، مسئولیت‌پذیر، و قادر به حل مشکلات روزمره تربیت کنم. مهارت‌هایی مانند مهارت‌های ارتباطی، تصمیم‌گیری، مدیریت زمان، و تفکر نقادانه را در برنامه‌های آموزشی خود جای خواهم داد.

من به عنوان یک الگو و منبع انگیزه برای دانش‌آموزانم عمل خواهم کرد. یکی از آرمان‌های من ایجاد انگیزه برای رسیدن به اهداف شخصی و تحصیلی و الهام‌بخشی به دانش‌آموزان برای دنبال کردن رویاهایشان است. این کار را از طریق ارائه تجربیات شخصی، تشویق به دستیابی به موفقیت‌های کوچک و بزرگ، و ارائه بازخورد مثبت و سازنده انجام خواهم داد. همچنین، ایجاد محیطی که در آن احترام و همدلی میان دانش‌آموزان ترویج شود، یکی از اهداف مهم من است. من تلاش خواهم کرد تا به دانش‌آموزان نشان دهم چگونه با همدیگر با احترام رفتار کنند و توانایی درک و همدلی با دیگران را در خود تقویت کنند. این ارزش‌ها به ایجاد یک محیط یادگیری حمایت‌کننده و مثبت کمک می‌کنند.

یکی دیگر از آرمان‌های من حمایت از رشد همه‌جانبه دانش‌آموزان است. من به نیازهای مختلف دانش‌آموزان توجه خواهم کرد و برنامه‌های آموزشی و تربیتی را به گونه‌ای تنظیم خواهم کرد که به رشد و توسعه کامل آن‌ها کمک کند. علاوه بر این، به یادگیری مادام‌العمر متعهد خواهم بود و این تعهد را به دانش‌آموزانم نیز انتقال خواهم داد. همواره در پی به‌روزرسانی دانش و مهارت‌های حرفه‌ای خود خواهم بود، در دوره‌های آموزشی و پژوهش‌های آموزشی شرکت خواهم کرد و دانش‌آموزانم را به پیگیری یادگیری در طول زندگی تشویق خواهم کرد.

آرمان‌های معلمی من، به عنوان راهنمایی برای رفتارها و تصمیماتم در مسیر حرفه‌ای معلمی عمل خواهند کرد. این آرمان‌ها به ایجاد یک محیط یادگیری موثر، الهام‌بخش و حمایت‌کننده کمک خواهند کرد و به رشد و توسعه همه‌جانبه دانش‌آموزانم یاری خواهند رساند. با تعهد به این آرمان‌ها، نقش خود را به بهترین نحو ایفا خواهم کرد و امیدوارم تاثیر مثبتی در زندگی دانش‌آموزانم بگذارم.

چالش‌های معلمی در موقعیت‌های واقعی

معلمی در موقعیت‌های واقعی همواره با چالش‌های متعددی همراه است که نیازمند مهارت‌ها و توانمندی‌های خاصی برای مقابله با آن‌ها است. در این بخش، به بررسی برخی از چالش‌هایی که ممکن است در مسیر حرفه‌ای خود با آن‌ها مواجه شوم، پرداخته و راهکارهایی برای مقابله با این چالش‌ها ارائه خواهم داد. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هایی که با آن مواجه خواهم شد، تنوع نیازهای دانش‌آموزان است. هر کلاس درس شامل دانش‌آموزانی با پیشینه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است که نیازهای آموزشی و تربیتی متفاوتی دارند. برای مقابله با این چالش، باید توانایی تشخیص و پاسخگویی به نیازهای فردی هر دانش‌آموز را داشته باشم. این کار از طریق استفاده از روش‌های آموزشی متنوع و انعطاف‌پذیر، توجه به تفاوت‌های فردی و ایجاد یک محیط یادگیری فراگیر و حمایتی امکان‌پذیر است.

چالش دیگر مدیریت کلاس است. حفظ نظم و انضباط در کلاس درس می‌تواند گاهی اوقات دشوار باشد، به ویژه در مواجهه با رفتارهای ناهنجار و مزاحمت‌آمیز. برای مقابله با این چالش، باید مهارت‌های مدیریت کلاس را به خوبی فرا بگیرم و از تکنیک‌هایی مانند قوانین و رویه‌های مشخص، تشویق به رفتارهای مثبت، و استفاده از تنبیه‌های منطقی و متناسب بهره ببرم. همچنین، ایجاد روابط مثبت و سازنده با دانش‌آموزان می‌تواند به بهبود جو کلاس و کاهش مشکلات رفتاری کمک کند.

یکی دیگر از چالش‌های معلمی، ارزیابی دقیق و منصفانه پیشرفت دانش‌آموزان است. ارزیابی‌ها باید به گونه‌ای باشند که توانایی‌ها و عملکرد واقعی دانش‌آموزان را نشان دهند و به آن‌ها در شناسایی نقاط قوت و ضعف خود کمک کنند. برای این منظور، باید از روش‌های ارزیابی متنوعی استفاده کنم که شامل آزمون‌های کتبی، پروژه‌های عملی، مشاهدات کلاسی و ارزیابی‌های فرماتیو و تکوینی باشند. ارائه بازخورد سازنده و مستمر نیز بخش مهمی از این فرآیند است.

یکی از چالش‌های مهم دیگر، حفظ تعادل بین حرفه و زندگی شخصی است. معلمی شغلی پرتقاضا است که می‌تواند به استرس و فرسودگی شغلی منجر شود. برای جلوگیری از این موضوع، باید مهارت‌های مدیریت زمان و استرس را فرا بگیرم و به سلامت جسمی و روانی خود توجه کافی داشته باشم. ایجاد مرزهای مشخص بین کار و زندگی شخصی و استفاده از تکنیک‌های تفریحی و آرامش‌بخش می‌تواند به حفظ این تعادل کمک کند.

همچنین، استفاده موثر از تکنولوژی در آموزش نیز چالشی است که با آن مواجه خواهم شد. تکنولوژی‌های آموزشی می‌توانند به بهبود فرآیند یادگیری کمک کنند، اما نیازمند مهارت‌ها و دانش کافی برای استفاده

صحیح از آن‌ها هستند. برای مقابله با این چالش، باید به طور مداوم در دوره‌های آموزشی مرتبط شرکت کنم و با ابزارها و نرم‌افزارهای جدید آشنا شوم.

در نهایت، چالش‌های معلمی در موقعیت‌های واقعی متنوع و پیچیده هستند، اما با آمادگی، دانش و مهارت‌های مناسب می‌توان بر آن‌ها غلبه کرد. من به عنوان یک معلم آینده، تلاش خواهم کرد تا با شناسایی و مواجهه صحیح با این چالش‌ها، نقش خود را به بهترین نحو ایفا کنم و تاثیر مثبتی در زندگی دانش‌آموزانم داشته باشم.

چگونگی مواجهه با چالش‌های معلمی در موقعیت عمل

مواجهه با چالش‌های معلمی در موقعیت‌های واقعی نیازمند داشتن استراتژی‌ها و رویکردهای موثر است. به عنوان یک معلم آینده، قصد دارم با استفاده از روش‌های زیر با چالش‌های پیش‌رو مقابله کنم و نقش خود را به بهترین نحو ایفا نمایم.

برای مواجهه با تنوع نیازهای دانش‌آموزان، اولین گام من شناخت دقیق هر یک از دانش‌آموزان خواهد بود. از طریق تعامل مداوم با آن‌ها و والدینشان، و استفاده از ابزارهای ارزیابی نیازهای آموزشی، تلاش خواهم کرد تا به درک عمیقی از نقاط قوت و ضعف، علاقه‌مندی‌ها و سبک‌های یادگیری هر دانش‌آموز برسم. این اطلاعات به من کمک خواهد کرد تا برنامه‌های آموزشی خود را به گونه‌ای تنظیم کنم که پاسخگوی نیازهای متنوع آن‌ها باشد. همچنین، استفاده از روش‌های تدریس تفکیکی و یادگیری تعاملی می‌تواند به بهبود یادگیری و مشارکت دانش‌آموزان کمک کند.

برای مدیریت موثر کلاس، تلاش خواهم کرد تا یک محیط یادگیری مثبت و منظم ایجاد کنم. ایجاد قوانین و رویه‌های مشخص و قابل فهم برای دانش‌آموزان از جمله اولین اقداماتی است که در این زمینه انجام خواهم داد. همچنین، از تکنیک‌های تشویقی برای تقویت رفتارهای مثبت استفاده خواهم کرد و در صورت بروز رفتارهای ناهنجار، با استفاده از روش‌های منطقی و متناسب به آن‌ها واکنش نشان خواهم داد. ایجاد روابط مثبت و مبتنی بر احترام با دانش‌آموزان نیز نقش مهمی در بهبود جو کلاس و کاهش مشکلات رفتاری خواهد داشت. برای ارزیابی دقیق و منصفانه پیشرفت دانش‌آموزان، از روش‌های ارزیابی متنوع و مستمر استفاده خواهم کرد. آزمون‌های کتبی، پروژه‌های عملی، مشاهدات کلاسی و ارزیابی‌های فرماتیو و تکوینی بخشی از این روش‌ها خواهند بود. همچنین، ارائه بازخورد سازنده و مستمر به دانش‌آموزان به آن‌ها کمک می‌کند تا نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کرده و در جهت بهبود مستمر تلاش کنند.

حفظ تعادل بین حرفه و زندگی شخصی یکی دیگر از چالش‌های مهمی است که با آن مواجه خواهم شد. برای جلوگیری از فرسودگی شغلی، باید به مدیریت زمان و استرس توجه ویژه‌ای داشته باشم. استفاده از تکنیک‌های مدیریت زمان، برنامه‌ریزی دقیق و ایجاد مرزهای مشخص بین کار و زندگی شخصی به من کمک خواهد کرد.

تا این تعادل را حفظ کنم. همچنین، توجه به سلامت جسمی و روانی از طریق ورزش، تفریح و استفاده از تکنیک‌های آرامش‌بخش نیز نقش مهمی در مقابله با استرس‌های شغلی خواهد داشت.

استفاده موثر از تکنولوژی در آموزش یکی دیگر از چالش‌هایی است که با آن مواجه خواهم شد. برای مواجهه با این چالش، به طور مداوم در دوره‌های آموزشی مرتبط شرکت خواهم کرد و با ابزارها و نرم‌افزارهای جدید آشنا خواهم شد. استفاده از تکنولوژی‌های آموزشی به بهبود فرآیند یادگیری کمک خواهد کرد و به من امکان می‌دهد تا روش‌های تدریس خود را بهبود بخشم و تعامل بیشتری با دانش‌آموزان برقرار کنم.

در نهایت، با آگاهی از چالش‌های معلمی و استفاده از استراتژی‌های مناسب، می‌توانم بر این چالش‌ها غلبه کرده و نقش موثری در یادگیری و رشد دانش‌آموزانم ایفا کنم. تعهد به یادگیری مادام‌العمر و تلاش برای بهبود مستمر مهارت‌ها و دانش حرفه‌ای، از جمله اصولی است که در مسیر حرفه‌ای خود همواره به آن پایبند خواهم بود.

فصل ۳: تعهدات حرفه‌ای دانشجو معلم

به عنوان یک دانشجو معلم، تعهدات حرفه‌ای بسیاری بر عهده دارم که باید با مسئولیت‌پذیری و دقت به آن‌ها پایبند باشم. اولین و مهم‌ترین تعهد، تعهد به آموزش و پرورش است. طبق این تعهد، دانشجو معلم موظف است دو برابر مدت تحصیل خود را به خدمت در آموزش و پرورش اختصاص دهد. به عنوان مثال، پس از چهار سال تحصیل، باید حداقل هشت سال در زمینه آموزش و پرورش خدمت کند. این تعهد نه تنها به معنای انجام وظیفه است، بلکه به توسعه و پیشرفت نظام آموزشی کشور نیز کمک می‌کند.

پایبندی به اصول حرفه‌ای معلمی: دانشجو معلم باید به اصول حرفه‌ای معلمی پایبند باشد و از شان و منزلت معلمی پاسداری کند. این اصول شامل رفتارهای اخلاقی، پرهیز از هر گونه عملی که با شرافت انسانی و اخلاق معلمی منافات دارد، و حفظ حرمت و احترام معلمی در تمامی شرایط است. با رعایت این اصول، معلم می‌تواند اعتماد و احترام دانش‌آموزان و همکاران خود را جلب کند و به عنوان الگویی مثبت در جامعه آموزشی شناخته شود.

توانمندسازی مستمر: توانمندسازی مستمر دانشجو معلم یکی از عوامل کلیدی در بهبود کیفیت تدریس و پیشرفت در حرفه معلمی است. این توانمندسازی از طریق شرکت در دوره‌های آموزشی، کارگاه‌های تخصصی و مطالعه منابع جدید آموزشی صورت می‌گیرد. به باور من، دوره‌های کارورزی نقش مهمی در این فرآیند دارند. کارورزی با قرار دادن دانشجو معلم در موقعیت‌های واقعی تدریس، به او کمک می‌کند تا مهارت‌های لازم را به صورت عملی و ملموس بیاموزد.

دوره‌های ضمن خدمت: پس از فارغ‌التحصیلی، شرکت در دوره‌های ضمن خدمت به دانشجو معلم کمک می‌کند تا به روز بماند و مهارت‌های خود را بهبود بخشد. این دوره‌ها زمینه رشد و پیشرفت معلمان را فراهم می‌کنند و به آن‌ها امکان می‌دهند تا با چالش‌های جدید آموزشی و تدریسی روبرو شوند. من تصمیم دارم از ابتدای دوران معلمی خود در این دوره‌ها شرکت کنم و از تجربیات اساتید و معلمان باتجربه بهره‌مند شوم.

انتقال دانش و تجربیات: یکی از تعهدات من به عنوان دانشجو معلم، انتقال دانش و تجربیات خود به دیگران است. در صورتی که در حرفه معلمی به موفقیتی دست پیدا کنم، تلاش خواهم کرد تا با برگزاری دوره‌های ضمن خدمت، تجربیات و دانش خود را به همکاران و دیگر معلمان منتقل کنم. آموزش دادن به دیگران نه تنها به عنوان زکات علم است، بلکه فرآیند یادگیری را در من تقویت و پایدار می‌کند.

نهایتاً، تعهدات حرفه‌ای دانشجو معلم تنها به تدریس محدود نمی‌شود؛ بلکه شامل مسئولیت‌پذیری در قبال آموزش و پرورش، پایبندی به اصول اخلاقی و حرفه‌ای، توانمندسازی مستمر، شرکت در دوره‌های ضمن خدمت و انتقال دانش به دیگران نیز می‌شود. با پایبندی به این تعهدات، می‌توانم به عنوان یک معلم مؤثر و مسئول در جامعه آموزشی نقش‌آفرینی کنم و به پیشرفت و توسعه نظام آموزشی کشور کمک کنم.

منابع

۱. دهقانی مزیک، مهدی (۱۴۰۱)، توسعه حرفه‌ای معلمان: انتشارات مبنای خرد، صفحه ۱۱۰-۱۱۶، ۱۸۵-۱۸۹، ۲۴۴-۲۴۶
۲. موسی‌پور، نعمت‌الله (۱۴۰۱)، کارورزی در تربیت معلم: بازخوانی آموزه‌های جهانی (۱)، انتشارات دانشگاه فرهنگیان، صفحه ۲۴۶، ۱۱۲
۳. هورن‌بای، گری؛ فراهتی، مهرزاد (۱۳۹۸). مشارکت والدین در آموزش و پرورش کودکان ایجاد همکاری موثر بین خانواده و مدرسه، انتشارات انجمن اولیاء و مربیان، صفحه ۱۴
۴. ویلینگهام، دانیل تی (۱۴۰۱). چرا دانش آموزان مدرسه را دوست ندارند؟، انتشارات ترجمان علوم انسانی
۵. زاده محمودی، سیما (۱۴۰۰). میم مثل معلم، انتشارات کنکاش